

Kutlu Doğum ve Güzel Ahlak

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ

* * *

Hazreti Ebu Hureyre (radiyallahü anh), Allah Rasülü (aleyhissalatü vesselam) Efendimiz'in şöyle buyurduğunu naklediyor:

“Ben ancak ve ancak güzel ahlakı tamamlamak, onu kemale erdirmek için gönderildim.”

(Hâkim, Müstedrek 2/670; Beyhakî, Sünen-i Kübrâ 10/191)

Kutlu Doğum ve Güzel Ahlak

Pek çok İslam alimi ve Hak dostunun ifade ettiği üzere Allah Rasülü (sallallahü aleyhi ve selem)'in doğumuyla yeryüzünü şereflendirmesi ve getirdiği ilahi mesajla topyekün dünyayı aydınlatması insanlığın en büyük bayramıdır.

Kur'an-ı Kerim'de Allah Rasülü sena edilirken O'nun hakkında;

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

“Şüphesiz ki sen, pek yüce bir ahlak üzeresin.” buyrulmuştur. (Kalem Suresi, 68/4)

Mekârim-i ahlak ile donanmış olarak dünyaya gönderilen Efendimiz Hazreti Muhammed Mustafa (aleyhi ekmelüttehâyâ), nura muhtaç insanlığa en değerli armağandır. O, insanlığın yitirdiği güzel ahlakı tekrar ve en mükemmel şekliyle talim etmek, öğretmek üzere aramıza tenezzül buyurmuştur. Nitekim bir rivayette O, “Ben insanlığa muallim (eğitmen ve öğretmen) olarak gönderildim.” buyurmaktadır. (Sünen-i İbn-i Mâce, Sünen-i Dârimî)

Mekârim-i ahlak ve mehâsini ahlak tabirleri, kelime manaları itibariyle güzel, kamil bir ahlak gibi manalara gelmektedir. İslam literatüründe ise bu tabirler çok daha kuşatıcı bir anlam ifade etmektedir.

Allah'a ve O'nun Rasûlüne itaat, i'lay-ı kelimetullah uğrunda mücahede, ana-babaya, akrabaya, arkadaşlara saygı ve iyilik, güler yüz, cömertlik, eli açıklık, kolaylaştırıcılık, iyilik, ezaya katlanmak, maruf üzere davranmak, müsbet hareket, kapıyı herkese açık tutmak, geniş gönüllülük, tevazu, tatlı dil, kezm-ı gayz (öfkeyi yutma), hayâ, adil ve merhametli olmak gibi güzel ahlaki oluşturan hususların bütünü mekârim-i ahlaktan sayılmıştır.

Günah, fiske ve bidate giden yolları kapatmak, şerre mani olmak, öfke ve kin beslememek, insanlara eli yahut diliyle eziyet etmemek, yalan söylememek, cimrilik yapmamak gibi husular da mehâsin-i ahlakın diğer bir yanını oluşturmaktadır.

Komşu ve misafire ikram, hayır konuşmak yahut susmak, çocukların terbiyesine ihtimam göstermek de mekârim-i ahlaktandır ki hadis-i şerifte "Hiçbir ana-baba çocuğuna güzel ahlaktan daha güzel bir hediye vermemiştir." buyrulmuştur. Kısaca mehasin-i ahlak; İslam mesajının özüdür.

Hz. Âişe annemiz kendisine Allah Rasûlü'nün ahlakının nasıl olduğunu soran birisine;

أَتَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَانَ خُلُقَهُ الْقُرْآنَ

"Sen Kur'an okumuyor musun?! O'nun ahlakı Kur'an idi." (Sahih-i Müslim, Müsned-i Ahmed b. Hanbel) demiştir. Yani Kur'an hangi âdâbı öğretiyorsa, onları uygulamaktaydı. Kur'an'ın emrettiklerini yapar, yasaklarından kaçınır, onun edep ve nasihat adına ortaya koyduklarını yerine getirirdi.

Kur'an'ın bildirdiği üzere O, peygamberlerin sonuncusu ve mührüydü. (Ahzab Suresi, 33/40) Yani, bir hadis-i şerifte buyrulduğu üzere O, son ve en yüce peygamber olarak nübüvvet sarayını tamamlamak üzere gönderilmişti.

Resul-i Ekrem (aleyhi ekmelüssalavâti ve etemmütteslîmât), huluk-u ilâhî ile mütehallik yani Allah ahlakı ile ahlaklanmış idi. Onun üstün şahsiyeti Allâh'ı gösteren en nûrâni ve parlak bir aynaydı.

Bir Hak dostunun dediği gibi;

"Âyinedir bu âlemde her şey Hak ile kâim,
Mir'ât-ı Muhammed'den Allah görünür dâim."

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ أَشْرَفِ الْخَلْقِ
وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ